

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I KŽ-191/2024-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Maje Štampar Stipić i Marije Balenović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice, specijalistice Buge Mrzljak Stenzel, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog D. T., zbog kaznenog djela iz članka 110. Kaznenog zakona ("Narodne novine", broj 125/11., 144/12., 56/15. i 61/15. – ispravak i 101/17.118/18. i 126/19. i 84/21. – dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbi optuženika, podnesenoj protiv presude Županijskog suda u Zadru, broj K-4/2023. od 25. ožujka 2024., u sjednici održanoj 24. rujna 2024. u prisutnosti u javnom dijelu sjednice optuženog D. T. i branitelja optuženika, odvjetnika V. G.,

presudio je

Odbija se žalba optuženog D. T. kao neosnovana te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Županijskog suda u Zadru, optuženi D. T. proglašen je krivim zbog kaznenog djela protiv života i tijela, ubojstva, iz članka 110. KZ/11., činjenično i pravno pobliže opisanog u izreci presude, te je na temelju članka 110. KZ/11. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 19 godina, u koju kaznu mu je na temelju članka 54. KZ/11. uračunato vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 25. kolovoza 2022. pa nadalje.

1.1. Na temelju odredbe članka 556. stavka 1. zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br: 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19. , 130/20., 84/21. i 80/22. - dalje: ZKP/08.), u svezi članka 79. stavka 2. KZ/11., od optuženika je oduzet pištolj marke i modela G. ..., sa izbrušenim tvorničkim brojem, adapter za prigušivač na ustima cijevi, jedan metak koji se nalazio u ležištu metka oznake ... MM L. F. i pripadajući spremnik iz rukohvata pištolja s 14 komada streljiva te rabljeni mobilni telefon crne boje, nepoznate marke i modela, natpisa G na stražnjem poklopcu, bez sim kartice.

1.2. Na temelju članka 158. stavka 2. ZKP/08., oštećena D. V., oštećeni Z. V. i oštećeni V. V. upućeni su da imovinskopravni zahtjev u iznosu od po 106.179,00 eura svaki ostvaruju u parničnom postupku.

1.3. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP/08. u svezi članka 145. stavka 2. točke 1. i 6. ZKP/08. optuženik je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka u iznosu od 28.709,89 eura, dok je riješeno da će se o troškovima opunomoćenika oštećenika odlučiti posebnim rješenjem.

2. Protiv te presude žali se optuženi D. T..

2.1. Optuženik se žali po branitelju V. G., odvjetniku iz S., zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o izrečenoj kazni zatvora, te predlaže da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske prihvati žalbu, ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, a podredno da preinači pobijanu presudu na način da mu izrekne blažu sankciju.

2.2. Odgovor na žalbu nije podnesen.

3. Spis je, sukladno odredbi članka 474. stavka 1. ZKP/08., dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Postupajući po zahtjevu optuženika, u smislu članka 475. stavka 1. ZKP/08., o sjednici vijeća izviješteni su optuženi D. T. putem K. u L., branitelj optuženika, odvjetnik V. G. i državni odvjetnik. Sjednica vijeća održana je u prisutnosti optuženika putem video linka iz K. u L., i branitelja optuženog, odvjetnika V. G., a u odsutnosti uredno obaviještenog državnog odvjetnika.

5. Žalba optuženika nije osnovana.

6. U odnosu na pogrešno utvrđeno činjenično stanje optuženik u daljnjem dijelu žalbe navodi kako prvostupanjski sud nije utvrdio motiv zbog kojeg bi optuženik počinio kazneno djelo ubojstva, zatim da nije pribavljeno stručno i adekvatno mišljenje o stanju optuženikove ubojivosti, da nisu s jednakom pažnjom ispitivane i utvrđivane činjenice koje terete optuženika i one koje mu idu u korist, te da nije izveden niti jedan dokaz koji bi ukazivao da je optuženik unaprijed planirao ubojstvo oštećenog G. V..

6.1. Vezano za žalbeni navod da prvostupanjski sud nije utvrdio motiv zbog kojeg bi optuženik počinio kazneno djelo, treba navesti da motiv kod kaznenog djela ubojstva nije niti relevantan, kraj objektivno utvrđenih okolnosti djela, jer ne predstavlja bitno obilježje inkriminiranog kaznenog djela.

6.2. Nadalje, suprotno žalbenim navodima optuženika, prvostupanjski sud je na temelju provedenog kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja, koje je provedeno po stalnim sudskim vještacima, na temelju cjelokupne medicinske dokumentacije za optuženika, pa i one pribavljene od U. kliničkog centra K., te intervjua s optuženikom, utvrdio da je optuženik u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio ubrojiv, a što je i detaljno obrazložio pod točkama 37.7. do 39. obrazloženja pobijane presude.

6.3. Također, nije u pravu žalitelj kada navodi u žalbi da prvostupanjski sud nije s jednakom pažnjom ispitivao i utvrđivao činjenice koje optuženiku idu u korist i one koje ga terete, jer upravo suprotno proizlazi iz obrazloženja pobijane presude. Naime, prvostupanjski sud je detaljno analizirao i ocjenjivao sve provedene dokaze, te ih dovodio u međusobnu vezu, nakon čega je pravilno zaključio da su se u ponašanju optuženika ostvarili subjektivni i objektivni elementi kaznenog djela ubojstva. Tako je suprotno žalbenim navodima, upravo iz načina počinjenja kaznenog djela, gdje optuženik ispred kluba čeka oštećenika, kojeg ne poznaje niti je s njim imao ikakve sukobe prije toga (iskazi svjedoka D. P., N. P. i D. B.), nakon čega čim ovaj izlazi iz kluba, kreće za njim i iz neposredne blizine, s leđa mu ispaljuje hitac u glavu, te se odmah zatim daje u bijeg, odbacujući istovremeno ruksak i stvari koje je imao kod sebe, pa i odjeću, a neposredno prije nego bude uhvaćen po policiji pokušava razbiti i uništiti mobilni telefon koji je imao kod sebe, ukazuje da je optuženik ovo kazneno djelo pripremao, te ga počinio s oblikom krivnje, izravna namjera. Navodi u žalbi da bi optuženik sve isplanirao, imao razrađen plan koji bi sadržavao i planiranje odstupnice, pribavljanje broda ili vozila s kojim bi se mogao udaljiti s mjesta nezgode, eliminiranje osoba koje bi ga mogle pratiti, nenošenje mobitela i pucanje u optuženika negdje gdje ima manje ljudi, ne dovode u sumnju ispravnost odluke prvostupanjskog suda, i predstavljaju samo proizvoljne navode obrane kako bi netko, po njihovom mišljenju trebao postupati.

6.4. Daljnji navodi u žalbi koji sugeriraju da optuženik nije bio svjestan što čini, da zbog glasova koje čuje i strahova koje ima, stalno nosi uz sebe nož ili pištolj, otklonjeni su, kao što je već navedeno provedenim kombiniranim psihijatrijsko-psihološkim vještačenjem, iz kojeg jasno proizlazi da je optuženik u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio ubrojiv.

6.5. Vezano za daljnje navode, da svjedoci A. B. i M. B. prilikom radnje prepoznavanja nisu prepoznali optuženika, nisu od značaja, budući sam optuženik u obrani navodi da mu je žao zbog puno loših stvari koje je napravio, pa tako i ove, ali da je sve to učinio zbog bolesti, iz čega proizlazi da ne poriče da bi pucao inkriminiranog da na već takav postupak opravdava navodnom bolešću. Osim toga, provedenim biološkim i daktiloskopskim vještačenjem na stvarima koje je putem odbacivao optuženik utvrđeni su DNA profili identični DNA profilu optuženika, balističkim i mehanoskopskim vještačenjem, utvrđeno je na temelju pronađene čahure na licu mjesta i deformiranog zrna streljiva koje je pronađeno u glavi pokojnog oštećenika, da su isti ispaljeni upravo iz poluautomatskog pištolja marke i modela G.,

a na kojem je pronađen DNA profil optuženika. Također da je upravo optuženik pucao inkriminirane zgrade, proizlazi i iz provedenog vještačenja na silikonskim odljevcima šaka desne i lijeve ruke optuženika, kao i iz GSR analize. Zbog svega navedenog niti žalbeni navodi vezani za svjedoke i provedeno prepoznavanje nisu od značaja na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

6.6. Kao što je već ranije navedeno, insinucije obrane o upitnoj ubrojivosti optuženika, mogućoj psihičkoj bolesti optuženika, povezanoj s njegovim ponašanjem u zatvoru kada je gutao žilete, otklonjene su u cijelosti detaljnim očitovanjem vještaka na raspravi gdje su isti odgovorili na sva pitanja postavljena od strane obrane i ostali kod svog zaključka o ubrojivosti optuženika.

7. Nisu osnovani niti žalbeni navodi vezano za kaznu koja je izrečena optuženiku. Optuženik ističe kako mu je izrečena skoro maksimalna kazna zatvora propisana za to kazneno djelo te smatra da je ista prestroga.

7.1. No, ocjena je Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, da je prvostupanjski sud ispravno cijenio optuženiku kao otegotne okolnosti odnos prema kaznom djelu koje se ogleda u izostanku žaljenja i kajanja prema učinjenom i prema članovima njegove obitelji (ispravno prvostupanjski sud verbalno izražavanje žaljenja na raspravi ocjenjuje kao pokušaj umanjavanja kaznene odgovornosti, a što je valjano obrazložio), njegovu raniju osuđivanost zbog kaznenih djela s elementima nasilja, kao i da je kazneno djelo počinio nedugo nakon što je izašao s izdržavanja kazne zatvora, na javnom mjestu, pred većim brojem ljudi, dok olakotnih okolnosti nije pronašao.

7.2. Stoga, suprotno žalbenim navodima optuženika, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, smatra da je prvostupanjski sud optuženiku pravilno utvrdio sve okolnosti u smislu članka 47. KZ/11., koje utječu da kazna po vrsti i visini bude lakša ili teža za počinitelja, te da će se u konkretnom slučaju upravo kaznom zatvora u trajanju od 19 godina, ostvariti svrha kažnjavanja, specijalna i generalna prevencija, upravo kako je to ispravno obrazložio prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, pa je žalba optuženika zbog odluke o kazni neosnovana.

7.3. Iako se optuženik ne žali zbog odluke o oduzimanju predmeta, drugostupanjski sud je u skladu s odredbom članka 478. ZKP/08. preispitao prvostupanjsku presudu i u tom dijelu te smatra kako je odluka prvostupanjskog suda u cijelosti osnovana i zakonita, budući su isti uporabljeni i služili su kao sredstvo izvršenja ovog kaznenog djela.

8. Slijedom navedenog, budući ne postoje razlozi zbog kojih optuženik pobija prvostupanjsku presudu, a Visoki kazneni sud Republike Hrvatske je, u povodu podnesene žalbe optuženika, ispitao prvostupanjsku presudu i u skladu s odredbama članka 476. stavka 1. ZKP/08. te je našao da nije počinjena neka od povreda odredaba kaznenog postupka na koje drugostupanjski sud, prema članku 476. stavku 1. točki 1. ZKP/08., pazi po službenoj dužnosti kao i da na štetu optuženika nije povrijeđen kazneni zakon (članak 476. stavak 1. točka 2. ZKP/08.), na temelju članka 82. ZKP/08. odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 24. rujna 2024.

Predsjednik vijeća:

Željko Horvatić, v.r.